KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 10.12.2008
KOM(2008) 839 endelig

2008/0234 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af en aftale om samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af en aftale om samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORHANDLINGERNE

I forbindelse med forhandlingerne med Fyrstendømmet Liechtenstein vedrørende landets associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne[1], blev det tydeligt, at det ved hjælp af specifikke overordnede forhandlinger med Liechtenstein vedrørende bekæmpelse af svig ville være muligt at tage fat på problemet med, at i henhold til Liechtensteins nationale lovgivning er retshjælp udelukket i forbindelse med visse specifikke lovovertrædelser af skattelovgivningen og toldreglerne og overtrædelser af udenlandske handelsbestemmelser. Kommissionen fremsatte derfor forslag om et forhandlingsmandat med henblik på en aftale om samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser[2].

Kommissionen ledte forhandlingerne, efter at Rådet den 7. november 2006 havde givet bemyndigelse hertil.

Kommissionen respekterede fuldt ud de forhandlingsdirektiver, der er knyttet til Rådets afgørelse ved navnlig at tage hensyn til Liechtensteins stilling som et finanscenter, dets integration i EØS, den nuværende fællesskabsret og forudseelige fremtidige tiltag på samarbejdsområdet, som omfatter alle finansielle interesser, navnlig på skatte- og afgiftsområdet.

Den overordnede forhandlingsstrategi afspejles i aftalens artikel 7 og 25, hvor det fastsættes, at gunstigere bestemmelser i bilaterale eller multilaterale aftaler mellem parterne ikke påvirkes af aftalens bestemmelser, navnlig for så vidt angår aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Liechtenstein, der indeholder foranstaltninger svarende til foranstaltningerne i Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger[3] (aftalen med Liechtenstein om beskatning af opsparing).

Det administrative samarbejde er udformet i overensstemmelse med konventionen om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne[4] (Napoli II-konventionen) og Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter[5]. Bestemmelserne om inddrivelse er inspireret af Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med de foranstaltninger, der er finansieret af Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, samt af landbrugsimportafgifter og told[6].

---

1 Rådets afgørelse 2008/261/EF og 2008/262/EF af 28.2.2008, EUT L 83 af 26.3.2008, s. 3.
2 Jf. Rådets dokument nr. 12977/06.
3 EUT L 379 af 24.12.2004, s. 84.
4 EFT C 24 af 23.1.1998, s. 2.
5 EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15.
6 EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18.

Bestemmelserne om retligt samarbejde er inspireret af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen[7], konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater[8] (EU-konventionen om gensidig retshjælp) og protokollen til konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater[9].

Forhandlingerne blev afsluttet den 27. juni 2008. Kommissionen forelægger derfor Rådet vedlagte udkast til afgørelser om undertegnelse og indgåelse af aftalen på Det Europæiske Fællesskabs vegne.

2. RESULTATET AF FORHANDLINGERNE

2.1. Ulovlige aktiviteter i forbindelse med handel med varer og tjenesteydelser

Hovedformålet med aftalen er at supplere den planlagte associering af Liechtenstein i Schengenområdet med bestemmelserne på området administrativt og retligt samarbejde i fællesskabsretten, der på nuværende tidspunkt er dækket af hverken EØS- eller Schengenreglerne. Disse bestemmelser er imidlertid nødvendige for at yde hinanden fuld bistand i forbindelse med svig og enhver anden ulovlig aktivitet, herunder lovovertrædelser i forbindelse med told og afgifter i tilknytning til handel med varer og tjenesteydelser. I den forbindelse har aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater og Det Schweiziske Forbund til bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser[10] (den schweiziske aftale om bekæmpelse af svig) tjent som model. Dette mål blev nået, navnlig fordi den forhandlede aftaler giver mulighed for:

- administrativ bistand og bistand i forbindelse med inddrivelser, herunder ulovlige aktiviteter, der påvirker tilskud og offentlige indkøb, som på nuværende tidspunkt ikke er omfattet af EØS-aftalen[11]

- retligt samarbejde, herunder momsunddragelse, navnlig mulighed for at foretage ransagninger og beslaglæggelser samt adgang til bankoplysninger, hvilket som sådan ikke er omfattet af Liechtensteins associering i Schengenområdet, da Liechtenstein udtrykkeligt har erklæret, at overtrædelser af skattelovgivningen, der undersøges af Liechtensteins myndigheder, ikke kan påklages til en ret, der bl.a. er kompetent til at behandle straffesager.

2.2. Svigagtige aktiviteter vedrørende direkte skatter

Det er Liechtensteins deltagelse i EØS og landets planlagte tilslutning til Schengensamarbejdet, der ligger til grund for også at tage fat på ulovlige aktiviteter, der vedrører alle former for beskatning, inklusive direkte skatter, fra starten af forhandlingerne. Der er dog stadig forskel på behandlingen af direkte skatter i

---

7 EFT L 239 af 22.9.2000.
8 EFT C 197 af 12.7.2000, s. 3.
9 EFT L 326 af 21.11.2001, s. 2.
10 Rådets dokument 12352/04.
11 EFT L 1 af 3.1.1994, s. 171.

forbindelse med andre handelsrelaterede afgifter og told. Forskellen skyldes, at integrationen af fællesskabs- og EU-retten på dette område ikke er nået så langt.

Et andet formål med aftalen er således at sikre, at Liechtenstein vil yde administrativ og retlig bistand i forbindelse med svig vedrørende direkte skatter i større udstrækning og ud over, hvad der er fastsat i aftalen med Liechtenstein om beskatning af opsparing. Aftalen er i den henseende innovativ, idet Liechtenstein hidtil har afvist bistand i forbindelse med svigagtige aktiviteter vedrørende direkte skatter, og da aftalen er den første, der er forhandlet på europæisk plan, og som omfatter alle former for skatter og afgifter. Aftalen har et bredere anvendelsesområde end modellen for den schweiziske aftale til bekæmpelse af svig, da den medfører, at Liechtensteins bestemmelser om bistand i forbindelse med svig vedrørende direkte skatter bringes i overensstemmelse med EU-standarderne. Den giver mulighed for:

- administrativ bistand til (dokumentrelateret) svigagtig adfærd, der vedrører direkte skatter, på samme vilkår som dem, der gælder for medlemsstaterne under fællesskabsretten, hvilket giver mulighed for at indarbejde fremtidige reformer og øget bistand på fællesskabsplan i aftalen via det blandede udvalg

- bistand til inddrivelser i forbindelse med (dokumentrelateret) svigagtig adfærd, der vedrører direkte skatter, således som den ydes blandt medlemsstaterne under fællesskabsretten

- retligt samarbejde i forbindelse med (dokumentrelateret) svigagtig adfærd, der vedrører direkte skatter, herunder ransagning og beslaglæggelse samt adgang til bankoplysninger, som på nuværende tidspunkt ikke er omfattet af Liechtensteins associering i Schengen.

I forbindelse med fonde og andre former for investeringer, der forvaltes af betroede personer, og hvor grundlæggeren og den retmæssige ejer af fonden ikke er offentligt registreret, er de kontraherende parter nødt til at anvende alle deres oplysninger og kontrolbeføjelser for at kunne efterkomme en anmodning om bistand i form af en udveksling af oplysninger. I medfør af artikel 11, stk. 2, påvirker det forhold, at det er en betroet person, der ligger inde med oplysningerne, ikke mulighederne for at efterkomme en anmodning, idet den anmodede kontraherende parts skattemyndigheder om nødvendigt vil indhente de nødvendige oplysninger fra den betroede person, der som økonomisk aktør har pligt til at samarbejde, jf. artikel 19.

3. AFTALENS BESTEMMELSER

3.1. Almindelige bestemmelser

- Artikel 1 og 2 - "Mål" og "Generelt anvendelsesområde"

I disse artikler defineres aftalens genstand og anvendelsesområde, der omfatter administrativ bistand og retligt samarbejde i forbindelse med beskyttelsen af Fællesskabernes finansielle interesser og medlemsstaternes finansielle interesser.

Inden for rammerne af aftalens anvendelsesområde omfatter artikel 2, stk. 1, litra a), alle former for svig og anden ulovlig aktivitet, der er i strid med skattelovgivningen

(moms og punktafgifter) og toldlovgivningen, herunder smugling, korruption, bestikkelse og hvidvaskning af udbyttet af aktiviteter, der er omfattet af aftalens artikel 2, stk. 3. Procedurerne for tildeling af kontrakter anses for at være dem, der fører til indgåelse af "offentlige kontrakter" som fastsat i direktiv 2004/18/EF om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter[12].

Artikel 2, stk. 1, litra b), dækker desuden svig og anden svigagtig adfærd, der vedrører alle direkte skatter (indkomst- og formueskat). Artikel 2, stk. 1, litra c), giver mulighed for bistand til inddrivelse af beløb, der er gået tabt som følge af de aktiviteter, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra a) og b).

Bistanden i forbindelse med hvidvaskning, jf. artikel 2, stk. 3, er inspireret af direktiv 2005/60/EF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme[13] og henviser desuden til Liechtensteins forpligtelse i medfør af EØS til at indføre fællesskabsretten i den henseende.

De hoveddefinitioner, der er af relevans for aftalens anvendelsesområde, er fastsat i artikel 2, stk. 4. Dette er navnlig vigtigt for definitionen af direkte skatter i artikel 2, stk. 4, litra e), der omfatter privatpersoners og virksomheders indtægter samt svigagtig adfærd, der vedrører direkte skatter, jf. artikel 2, stk. 4, litra f), hvori der ikke kun opremses eksempler på nogle af de former for adfærd, der udgør skattesvig, men hvori det også fastsættes, at indsendelse af en ufuldstændig selvangivelse udgør svigagtig adfærd.

- Artikel 3 - "Mindre sager"

Formålet med denne artikel er at undgå at stå over for et alt for stort antal anmodninger om bistand vedrørende mindre sager.

- Artikel 4 - "Ordre public"

Denne artikel omfatter de relevante grunde vedrørende ordre public, jf. artikel 2, litra b), i Europarådets konvention om gensidig retshjælp i straffesager (Strasbourg, den 20.4.1959).

- Artikel 5 - "Videregivelse af oplysninger"

Denne artikel er inspireret af aftalen med Liechtenstein om beskatning af opsparing. I artikel 5, stk. 2, sondres der mellem oplysninger vedrørende ulovlige aktiviteter i forbindelse med handel med varer og tjenesteydelser (litra a) og svigagtige aktiviteter vedrørende direkte skatter (litra b), således at der tages hensyn til, hvor langt fællesskabsretten er nået på de respektive områder. Det skal bemærkes, at artikel 5, stk. 2, litra b), ikke kræver den kompetente myndigheds udtrykkelige tilsagn til at

---

[12] EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114, der er indarbejdet i EØS ved afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 68/2006 af 2. juni 2006 om ændring af bilag XVI (Indkøb) til EØS-aftalen, EUT L 245 af 7.9.2006, s. 22.

[13] EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

fremlægge de oprindelige oplysninger, men myndighedens udtrykkelige afvisning heraf.

- Artikel 6 - "Fortrolighed"

Denne artikel henviser til kravene om fortrolighed i forbindelse med den anmodede parts behandling af anmodninger om bistand.

3.2. Administrativ bistand

- Artikel 7 - "Forholdet til andre aftaler"

Denne aftale ophæver ikke EØS-aftalens protokol 11 om gensidig bistand i toldanliggender[14], der fortsat kan finde anvendelse, navnlig for toldanliggender uden for anvendelsesområdet for aftalen om bekæmpelse af svig og aftalen med Liechtenstein om beskatning af opsparing.

- Artikel 8 - "Omfanget af den administrative bistand"

Denne artikel svarer til Napoli II-konventionen, da den administrative bistand, så vidt det er hensigtsmæssigt, svarer til standarderne i Napoli II-konventionen. Det omfatter brug af oplysninger med henblik på aftalen. Anvendelsesområdet for aftalen til bekæmpelse af svig går videre end Napoli II-konventionens anvendelsesområde, der udelukkende omfatter toldområdet.

- Artikel 9 – "Forældelsesfrister"

Denne artikel er inspireret af en lignende bestemmelse i artikel 10, stk. 2, i aftalen med Liechtenstein om beskatning af opsparing.

- Artikel 10 – "Kompetence"

Denne artikel svarer til Napoli II-konventionen, da aftalens bestemmelser gælder inden for rammerne af den kompetence, hver myndighed har i henhold til national ret inden for rammerne af de nationale procedurer, og ændrer eller udvider ikke denne kompetence.

- Artikel 11 – "Begrænsninger i udvekslingen af oplysninger"

Artikel 11, stk. 1, er inspireret af artikel 8 i direktiv 77/799/EØF og derfor begrænset til svigagtige aktiviteter, der vedrører direkte skatter.

Selv om artikel 11, stk. 2, overholder standarderne i Napoli II-konventionen for så vidt angår administrativ bistand, udelukker artiklen, at bankhemmeligheden eller ejerskabsinteresser i en juridisk person (eller anden struktur, der kan kvalificeres som en person) kan stå i vejen for en anmodning om bistand i form af udveksling af oplysninger. De respektive modstridende bestemmelser, f.eks. i Liechtensteins lovgivning, finder ikke anvendelse med henblik på gennemførelsen af aftalen om bekæmpelse af svig. Bestemmelserne i artikel 11, stk. 2, har forrang.

---

[14] EFT L 1 af 3.1.1994, s. 171.

Ifølge bestemmelsen kan der også videregives oplysninger, som en anmodet myndighed allerede er i besiddelse af, som det tilsvarende er fastsat i artikel 7 i protokol 11 til EØS-aftalen.

Begrebet "bank", der anvendes i hele aftalen – alene, i forbindelse med "andre finansieringsinstitutter" eller endog i forbindelse med specifikke spørgsmål såsom "oplysninger" eller "konti" – anses for at dække "kreditinstitutter" og "finansieringsinstitutter" som defineret i artikel 4, stk.1, og artikel 5 i direktiv 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut[15].

- Artikel 12 – "Proportionalitet"

Denne artikel afspejler den problemstilling, der allerede er omfattet af artikel 3, men inden for rammerne af den administrative bistand.

- Artikel 13 - "Centrale tjenester"

Denne artikel i aftalen er i overensstemmelse med indholdet af artikel 5 i Napoli II-konventionen og afspejler kravene i forhandlingsdirektiverne om klart at identificere de relevante myndigheder på centralt plan. Hver part udpeger de centrale tjenester, der har kompetence til at behandle anmodninger om administrativ bistand.

- Artikel 14 - "Anmodninger om oplysninger", artikel 15 - "Anmodninger om overvågning" og artikel 16 - "Forkyndelse og postforsendelse"

Disse artikler i aftalen er i overensstemmelse med indholdet af artikel 10, 11 og 13 i Napoli II-konventionen.

Artikel 14, stk. 4, udgør en fornyelse, for så vidt som den tillader, at der indføres frister for at besvare anmodninger om bistand, så snart den relevante fællesskabsret for fastsættelse af sådanne frister for medlemsstaterne træder i kraft.

Artikel 15 vedrører varehandel. Den er derfor emnemæssigt begrænset til ulovlige aktiviteter i forbindelse med handel med varer og tjenesteydelser.

I artikel 16, stk. 2, tages der hensyn til standarderne i direktiv 77/799/EF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter. Artikel 16, stk. 3, har til formål at sikre, at den ordregivende institution direkte kan kontakte støttemodtagere og kontrahenter for Fællesskaberne, der har bopæl i Liechtenstein, og kan besvare anmodninger om dokumenter og oplysninger, som de modtager fra sidstnævnte i forbindelse med den pågældende støtte eller kontrakt.

- Artikel 17 - "Anmodninger om undersøgelser" og artikel 18 - "Tilstedeværelse af embedsmænd bemyndiget af den anmodende kontraherende parts myndighed"

---

[15] EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1. Direktiv 2006/48/EF er en omarbejdning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1), der blev indarbejdet i EØS ved afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 15/2001 af 28. februar 2001 om ændring af bilag IX (finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen (EFT L 117 af 26.4.2001, s. 13).

Disse artikler er i overensstemmelse med indholdet af artikel 12 i Napoli II-konventionen. To fælleserklæringer, der ligner erklæringerne vedrørende de tilsvarende artikler i aftalen med Schweiz om bekæmpelse af svig, vil sikre en tilsvarende anvendelse heraf over for Liechtenstein som over for Det Schweiziske Forbund.

Artikel 18 giver mulighed for, at embedsmænd med bemyndigelse hertil kan være til stede, når en anmodning om bistand efterkommes, og se i dokumenter, stille spørgsmål og fremsætte forslag til efterforskningsforanstaltninger for derved at bidrage til en effektiv gensidig bistand, og hvor det hensigtsmæssigt, få adgang til de samme lokaler, dokumenter og oplysninger som den anmodede myndigheds embedsmænd.

- Artikel 19 – "Pligt til samarbejde"

Denne artikel er en følge af artikel 17 og 18 og afspejler forpligtelser svarende til dem, der påhviler forretningsdrivende i medlemsstaterne i forbindelse med undersøgelser, der foretages af deres myndigheder. Andet punktum er inspireret af principperne i direktiv 77/799/EF.

- Artikel 20 – "Bistandsanmodningers form og indhold"

Denne artikel er i overensstemmelse med indholdet af artikel 9 i Napoli II-konventionen.

- Artikel 21 – "Anvendelse af oplysninger"

Denne artikel ligner artikel 11 i protokol 11 til EØS-aftalen og indeholder en bestemmelse om de særlige forhold, der er omfattet. Anvendelsen af oplysninger vil fortsat være begrænset til beskyttelsen af parternes finansielle interesser som defineret i artikel 2.

Aftalen indeholder ikke bestemmelser om spontan administrativ bistand eller udstationerede embedsmænd. Denne undladelse skyldes Liechtensteins begrænsede administrative kapacitet.

- Artikel 22 – "Fælles tiltag" og artikel 23 – "Fælles efterforskningshold"

Disse artikler er i overensstemmelse med lignende foranstaltninger i Napoli II-konventionen. De er udformet således, at deres anvendelse beror på parternes myndigheders skøn.

Artikel 22, stk. 3, blev tilføjet med henblik på svigagtige aktiviteter vedrørende direkte skatter og er specifikt inspireret af artikel 8b i direktiv 77/799/EF.

Artikel 23, stk. 4-6, er taget fra den tilsvarende bestemmelse vedrørende fælles efterforskningshold i Napoli II-konventionen.

- Artikel 24 – "Inddrivelse"

Denne artikel indeholder hovedindholdet af artikel 6, 7, 9, 10 og 13 i direktiv 76/308/EØF. Den udtrykkelige henvisning til det tyske begreb "Vollstreckungstitel" i

artikel 24, stk. 2, gør det muligt at undgå tvivl om, i forbindelse med hvilke dokumenter der kan ydes bistand til inddrivelsen.

For så vidt angår svigagtige aktiviteter vedrørende direkte skatter, præciseres det i en fælleserklæring, at bistand til inddrivelse kun ydes inden for aftalens anvendelsesområde, jf. artikel 2, og at den anmodende myndighed ikke bør undlade at forelægge den anmodede myndighed de oplysninger, der er nødvendige for, at sidstnævnte kan kontrollere, om der skal ydes bistand i medfør af aftalen.`

3.3. Gensidig retshjælp

- Artikel 25 – "Forholdet til andre aftaler"

Denne artikel er baseret på samme overvejelser for så vidt angår internationale retsakters komplementaritet som artikel 1 i EU-konventionen om gensidig retshjælp.

- Artikel 26 – "Procedurer, hvor der ydes gensidig retshjælp"

Denne artikel er i overensstemmelse med artikel 49 i konventionen om gennemførelse af Schengen-reglerne og artikel 3 i EU-konventionen om gensidig retshjælp. I denne artikel fokuseres der nu på sager, hvor der ydes retshjælp, herunder de forhold eller overtrædelser, som en juridisk person kan holdes ansvarlig for. Artikel 26, stk. 2, er bibeholdt med henblik på at udvide de foranstaltninger, der er fastsat i Europarådets konvention om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold (Strasbourg, den 8.11.1990), til overtrædelser, der er omfattet af aftalen om bekæmpelse af svig.

- Artikel 27 – "Fremsendelse af anmodninger"

Den direkte fremsendelse af anmodninger er i overensstemmelse med artikel 6 i EU-konventionen om gensidig retshjælp.

- Artikel 28 – "Postforkyndelse"

Denne artikel er i overensstemmelse med artikel 52 i konventionen om gennemførelse af Schengen-reglerne og artikel 5 i EU-konventionen om gensidig retshjælp.

- Artikel 29 – "Foreløbige foranstaltninger"

Denne artikel svarer til artikel 24 i anden tillægsprotokol af 8. november 2001 til Europarådets konvention om gensidig retshjælp i straffesager (Strasbourg, den 20.4.1959). Stk. 2 svarer til artikel 11 i konventionen om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold (Strasbourg, den 8.11.1990).

- Artikel 30 – "Tilstedeværelse af den anmodende parts myndigheder"

Denne artikel er i overensstemmelse med artikel 4 i Europarådets konvention om gensidig retshjælp i straffesager (Strasbourg, den 20.4.1959). På grund af Liechtensteins lille størrelse kan anmodninger om tilstedeværelse af udenlandske

myndigheder undtagelsesvis afvises i overensstemmelse med, hvad der er fastsat i artikel 2 i anden tillægsprotokol til Europarådets konvention om gensidig bistand i straffesager (Strasbourg, den 20.4.1959). Den er desuden inspireret af artikel 12, stk. 2, i Napoli II-konventionen.

- Artikel 31 – "Ransagning og beslaglæggelse"

Der vil blive sikret retligt samarbejde, inklusive ransagning og beslaglæggelse, vedrørende ulovlige aktiviteter i forbindelse med handel med varer og tjenesteydelser og desuden svigagtige aktiviteter vedrørende direkte skatter. Artikel 31, stk. 1, litra a), gengiver ordlyden af artikel 51, litra a), i konventionen om gennemførelse af Schengenreglerne. Som følge af de særlige forhold i Liechtensteins lovgivning er artikel 31, stk. 2, forskellig fra aftalen med Schweiz om bekæmpelse af svig. Selv om artikel 31, stk. 1, litra a), omfatter administrative overtrædelser vedrørende told og afgifter, der kan påklages til Schweiz' føderale strafferet i medfør af toldunionen mellem Schweiz og Liechtenstein, medfører artikel 31, stk. 2, at Liechtenstein er forpligtet til at yde bistand til ransagning og beslaglæggelse selv i forbindelse med momsunddragelse, der i henhold til Liechtensteins lovgivning udelukkende er en administrativ overtrædelse, og som følge heraf efterforskes af Liechtensteins myndigheder og ikke kan indankes for en domstol med kompetence i bl.a. straffesager. Denne bestemmelse skaber ingen forpligtelser for andre kontraherende parter.

Artikel 31, stk. 3, svarer til Fællesskabets standarder for bekæmpelse af hvidvaskning af penge i medfør af direktiv 2005/60/EF.

- Artikel 32 – "Anmodninger om bankoplysninger og finansielle oplysninger"

Anmodninger om oplysninger om bankkonti og banktransaktioner samt anmodninger om overvågning af banktransaktioner kan også henvise til svigagtige aktiviteter vedrørende direkte skatter, der er omfattet af aftalen, og vil blive behandlet i overensstemmelse med standarderne i protokollen til EU-konventionen om gensidig retshjælp[16], herunder om nødvendigt ingen informering af den person, der er berørt af undersøgelsesforanstaltningerne.

- Artikel 33 – "Kontrollerede leverancer"

Denne artikel er udformet på grundlag af artikel 12 i EU-konventionen om gensidig retshjælp, men eftersom den vedrører varehandel, er den emnemæssigt begrænset til ulovlige aktiviteter i forbindelse med handel med varer og tjenesteydelser.

- Artikel 34 - "Overdragelse med henblik på beslaglæggelse eller tilbagelevering"

Denne artikel er inspireret af artikel 8 i EU-konventionen om gensidig retshjælp.

[16] EFT C 326 af 21.11.2001, s. 1.

- Artikel 35 - "Fremskyndelse af den gensidige retshjælp"

Denne artikel har til formål at undgå urimeligt lange samarbejdsprocedurer. Teksten er helt i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2-4, i EU-konventionen om gensidig retshjælp.

- Artikel 36 – "Anvendelse af bevismidler"

Denne artikel er i overensstemmelse med af artikel 23 i EU-konventionen om gensidig retshjælp.

- Artikel 37 - "Spontan fremsendelse af bevismidler"

Denne artikel er baseret på artikel 7 i EU-konventionen om gensidig retshjælp. Den supplerende henvisning i aftalen til spontan fremsendelse af bevismidler forudsætter ingen væsentlige ændringer i forhold til de eksisterende bestemmelser, da oplysningernes værdi som beviser vil blive fastlagt under straffesagen i det land, hvor retsforfølgningen foregår. Forskellen i strafferetsplejeloven mellem Liechtenstein og Schweiz var begrundelsen for i denne aftale ikke at medtage en bestemmelse om civilretlige fordringer som i aftalen med Schweiz om bekæmpelse af svig, da denne bestemmelse kun blev medtaget for at rette op på en særlig situation i schweizisk retspraksis.

3.4. Afsluttende bestemmelser

- Artikel 38 – "Blandet udvalg" og artikel 39 - "Bilæggelse af tvister"

Med denne artikel nedsættes der et blandet udvalg til forvaltning af aftalen, der har beføjelse til hovedsageligt at tillade udvikling fremover af de tekniske standarder for gensidig bistand mellem medlemsstaterne, uanset om der allerede er fastsat bestemmelser herfor som i forbindelse med fristerne for at besvare anmodninger (artikel 14, stk. 4), eller hvis der bør opnås enighed om en reform af fællesskabs- og EU-retten, navnlig den planlagte reform af direktiv 77/799/EØF (artikel 38, stk. 5). Som følge af de mulige virkninger af udvalgets beføjelser for partnernes suverænitet indeholder artikel 38, stk. 5, et forfatningsmæssigt forbehold.

For så vidt som disse tilpasninger ikke er tilstrækkelige til at nå frem til fremtidige nye fællesskabsstandarder for gensidig bistand opfordres det blandede udvalg til at fremsætte henstillinger vedrørende revidering af hele aftalen (artikel 38, stk. 6).

Det blandede udvalg spiller også en rolle i forbindelse med gennemførelsen af bestemmelserne, når praksis kan være afgørende for et godt samarbejde (fælleserklæring til artikel 2, stk. 4, litra f), og artikel 24, herunder bilæggelse af tvister (artikel 39).

- Artikel 40 – "Geografisk anvendelsesområde"

Denne artikel er i overensstemmelse med standardbestemmelserne på området.

- Artikel 41 – "Ikrafttræden"

Det fastsættes i denne aftale, at generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union fungerer som depositar.

- Artikel 42 – "Opsigelse"

Denne artikel indeholder bestemmelse om mulighederne for at opsige aftalen.

- Artikel 43 – "Tidsmæssigt begrænset anvendelse"

Denne artikel indeholder forskelligartede bestemmelser vedrørende anvendelsen af aftalen på anmodninger vedrørende ulovlige aktiviteter, der begås efter undertegnelse af aftalen, men inden dens ikrafttrædelse.

Hvis den tidsmæssigt begrænsede anvendelse på ulovlige aktiviteter i forbindelse med handel med varer og tjenesteydelser (litra a) reguleres på samme måde som den tilsvarende bestemmelse i aftalen med Schweiz om bekæmpelse af svig, kræver det nye bistandselement i forbindelse med svigagtige aktiviteter vedrørende direkte skatter (litra b) en længere overgangsperiode. Det er Liechtenstein, der har anmodet om en længere overgangsperiode for bedre at kunne garantere retssikkerheden på området direkte skatter.

- Artikel 44 - "Udvidelse af aftalen til de nye EU-medlemsstater"

Formålet med denne artikel er at gøre det lettere at udvide aftalen til også at omfatte de nye medlemsstater.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af en aftale om samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 280 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[17], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Efter Rådets bemyndigelse af 7. november 2006 har Kommissionen på Fællesskabets og dets medlemsstaters vegne forhandlet med Fyrstendømmet Liechtenstein om en aftale om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser, herunder indtægter og udgifter, navnlig tilskud og afgifter.

(2) Aftalen, der blev paraferet den ., bør undertegnes med forbehold af dens indgåelse -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege de(n) person(er), der er beføjet til på Det Europæiske Fællesskabs vegne at undertegne aftalen om samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser med forbehold af dens indgåelse.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

[17] EUT C […] af […], s. […].

2008/0234 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af en aftale om samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 280 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, og artikel 300, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[18],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[19], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 7. november 2006 bemyndigede Rådet Kommissionen til at forhandle med Fyrstendømmet Liechtenstein om en aftale om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for offentlige finansielle interesser, herunder indtægter og udgifter, navnlig tilskud og afgifter.

(2) Aftalen blev ifølge Rådets afgørelse […/…]/EF af undertegnet på Det Europæiske Fællesskabs vegne den med forbehold af dens indgåelse.

(3) Der nedsættes i medfør af aftalen et blandet udvalg med beslutningstagende kompetence på bestemte områder, og det er derfor nødvendigt at specificere, hvem der repræsenterer Fællesskabet i dette udvalg.

(4) Aftalen bør godkendes -

[18] EUT C […] af […], s. […].
[19] EUT C […] af […], s. […].

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen om samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser godkendes herved på Det Europæiske Fællesskabs vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Fællesskabet repræsenteres i det blandede udvalg, der nedsættes i medfør af aftalens artikel 38, af Kommissionen.

Fællesskabets holdning under gennemførelsen af aftalen for så vidt angår det blandede udvalgs afgørelser og henstillinger vedtages efter forslag fra Kommissionen af Rådet. Rådet handler med kvalificeret flertal, medmindre der er fastsat bestemmelse om et andet flertal for så vidt angår emner, der drøftes i det blandende udvalg.

Artikel 3

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at foranstalte den notifikation, der er omhandlet i aftalens artikel 41, stk. 2, på Det Europæiske Fællesskabs vegne[20].

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

[20] Datoen for aftalens ikrafttræden offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende på foranledning af generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union.

BILAG
Aftale om samarbejde
mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side
om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB,

KONGERIGET BELGIEN,

REPUBLIKKEN BULGARIEN,

DEN TJEKKISKE REPUBLIK,

KONGERIGET DANMARK,

FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,

REPUBLIKKEN ESTLAND,

IRLAND,

DEN HELLENSKE REPUBLIK,

KONGERIGET SPANIEN,

DEN FRANSKE REPUBLIK

DEN ITALIENSKE REPUBLIK,

REPUBLIKKEN CYPERN,

REPUBLIKKEN LETLAND,

REPUBLIKKEN LITAUEN,

STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG,

REPUBLIKKEN UNGARN,

REPUBLIKKEN MALTA,

KONGERIGET NEDERLANDENE,

REPUBLIKKEN ØSTRIG,

REPUBLIKKEN POLEN,

REPUBLIKKEN PORTUGAL,

RUMÆNIEN,

REPUBLIKKEN SLOVENIEN,

DEN SLOVAKISKE REPUBLIK,

REPUBLIKKEN FINLAND,

KONGERIGET SVERIGE,

DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND, på den ene side,

og

FYRSTENDØMMET LIECHTENSTEIN, på den anden side

i det følgende benævnt "parterne",

ER BLEVET ENIGE OM AT INDGÅ FØLGENDE AFTALE:

AFSNIT I ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1 - Mål

Formålet med denne aftale er at udvide den administrative bistand og den gensidige retshjælp mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side, med henblik på at bekæmpe svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser, jf. artikel 2.

Artikel 2 - Generelt anvendelsesområde

1. Denne aftale finder anvendelse på:

   a) den administrative og strafferetlige forebyggelse, opdagelse, efterforskning, forfølgelse og bekæmpelse af svig og alle andre ulovlige aktiviteter til skade for alle parters respektive finansielle interesser vedrørende:

      – varehandel i strid med told- og landbrugslovgivningen

      – handel i strid med lovgivningen vedrørende afgifter som defineret i stk. 4, litra c)

      – opkrævning eller tilbageholdelse af midler - herunder anvendelse af dem til andre formål end dem, hvortil de oprindelig blev ydet - fra parternes budgetter eller budgetter forvaltet af dem eller på deres vegne såsom tilskud eller godtgørelser

      – parternes procedurer for tildeling af kontrakter

   b) den administrative og strafferetlige forebyggelse, opdagelse, efterforskning, forfølgelse og bekæmpelse af ulovlige aktiviteter til skade for Det Europæiske Fællesskabs medlemsstaters og Fyrstendømmet Liechtensteins respektive finansielle interesser gennem svigagtig adfærd i strid med lovgivningen vedrørende direkte skatter

   c) beslaglæggelse og inddrivelse af beløb, der skyldes eller uretmæssigt er modtaget som følge af de ulovlige aktiviteter, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og litra b)

2. En anmodning om samarbejde i henhold til afsnit II (administrativ bistand) og III (gensidig retshjælp) kan ikke afvises alene med den begrundelse, at anmodningen vedrører en overtrædelse, der behandles som skattesvig af den anmodede part, eller at den anmodede parts lovgivning ikke giver hjemmel for samme type afgift, told, skat, udgift, tilskud eller refusion eller ikke indeholder samme type regler eller samme retlige definition af de pågældende handlinger som den anmodende parts lovgivning.

3. Denne aftales anvendelsesområde omfatter hvidvaskning af udbyttet af de aktiviteter, der er omfattet af stk. 1, litra a), forudsat at hvidvaskningen er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2005/60/EF, der er indarbejdet i EØS-aftalen ved hjælp af afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 87/2006 af 7. juli 2006 om ændring af bilag IX (finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen, eller at de aktiviteter, der udgør den pågældende lovovertrædelse, kan straffes med en frihedsstraf eller en frihedsbegrænsende sikkerhedsforanstaltning på mere end seks måneder efter både den anmodende og den anmodede parts lovgivning.

4. I denne aftale forstås ved:

a) "svig og enhver anden ulovlig aktivitet": som omhandlet i stk. 1, litra a), også smugleri, bestikkelse og hvidvaskning af udbyttet af de aktiviteter, der er omfattet af stk. 1, litra a), jf. dog stk. 3

b) "varehandel i strid med told- og landbrugslovgivningen": som omhandlet i stk. 1, litra a), uanset om varerne passerer gennem den anden parts område (afsendelsessted, bestemmelsessted eller transit)

c) "afgifter": told, moms, særlige forbrugsafgifter og punktafgifter som omhandlet i stk. 1, litra a)

d) "handel i strid med lovgivningen vedrørende afgifter": som omhandlet i stk. 1, litra a), uanset om varerne eller tjenesteydelserne passerer gennem den anden parts område (afsendelsessted, bestemmelsessted eller transit)

e) "direkte skatter": som omhandlet i stk. 1, litra b), indkomst- og formueskat - uanset om indkomst eller formue er af privat eller erhvervsmæssig oprindelse, og uanset hvordan disse skatter opkræves - der pålignes en fysisk eller juridisk persons samlede indkomst, samlede formue eller dele af indkomsten eller formuen, herunder skatter på fortjeneste ved afhændelse af løsøre eller fast ejendom, skatter på gager eller lønninger udbetalt af virksomheder såvel som kapitalvindingsskat

f) "svigagtig adfærd i strid med lovgivningen vedrørende direkte skatter": som omhandlet i stk. 1, litra b), skatteunddragelse ved hjælp af forsætlig anvendelse af falske, forfalskede eller ukorrekte dokumenter, herunder ufuldstændige selvangivelser, der indgives af fysiske eller juridiske personer, og ukorrekte forretningspapirer. Alle nedenstående aktiviteter, hvis de udføres forsætligt, udgør "svigagtig adfærd i strid med lovgivningen vedrørende direkte skatter":

i) udarbejde, forårsage, at der udarbejdes, underskrive eller udfylde et dokument, der

– ifølge lovgivningen skal udfyldes for at informere skattemyndighederne om størrelsen af den skattepligtige indkomst

– tjener til grundlag for beregning af skat eller

– er falsk for så vidt angår forhold, der er nødvendige for at beregne skatten

ii) føre to sæt regnskaber

iii) indføre falske beløb eller ændringer eller forfalske regninger eller dokumenter

iv) destruere regnskaber og bilag eller

v) skjule aktiver eller dække over indkomstkilder ved hjælp af falske, forfalskede eller ukorrekte dokumenter, herunder ufuldstændige selvangivelser, der indgives af fysiske eller juridiske personer, og ukorrekte forretningspapirer.

Artikel 3 - Mindre sager

1. Den anmodede parts myndighed kan afvise en anmodning om samarbejde, når de for lidt indbetalte eller unddragne afgifter eller det tilskud eller den refusion, der er misbrugt, ikke overstiger 25 000 EUR eller for så vidt angår artikel 2, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), når de ulovligt udførte eller indførte varer skønnes at have en værdi på højst 100 000 EUR. Minimumsstørrelsen af de for lidt indbetalte afgifter eller det tilskud eller den refusion, der er misbrugt, eller minimumsværdien af de ovenfor nævnte varer kan vedrøre indbyrdes afhængige handlinger, hvis udløsende element strækker sig over længere tid, og hvis finansielle virkninger er større end tærsklen, mens den enkelte handling isoleret betragtet ligger under tærsklen. Denne tærskel finde ikke anvendelse, hvis sagen i lyset af omstændighederne eller den mistænkes identitet af den anmodende part vurderes til at være meget alvorlig.

2. Den anmodede parts myndighed skal straks meddele den anmodende parts myndighed om grundene til, at den afviser anmodningen om samarbejde.

Artikel 4 – Ordre public

En anmodning om samarbejde kan afvises, hvis den anmodede part vurderer, at det vil være i strid med dens suverænitet, sikkerhed, ordre public eller andre væsentlige interesser at efterkomme anmodningen.

Artikel 5 - Videregivelse af oplysninger og bevismidler

1. Oplysninger og bevismidler, der videregives eller modtages i henhold til denne aftale, er - uanset i hvilken form det sker - omfattet af tavshedspligt og beskyttet på samme måde, som dermed sammenlignelige oplysninger er beskyttet af den nationale lovgivning, der gælder for den part, der modtager oplysningerne, og af de tilsvarende bestemmelser, der gælder for fællesskabsinstitutionerne.

   Specielt må sådanne oplysninger og bevismidler ikke udbredes til andre personer end dem, der i fællesskabsinstitutionerne, medlemsstaterne eller Fyrstendømmet Liechtenstein som led i deres arbejde skal have kendskab hertil, og disse personer må ikke anvende dem til andre formål end dem, der falder inden for denne aftales anvendelsesområde. Disse personer anvender udelukkende oplysningerne og

bevismidlerne til disse formål, medmindre den anmodede parts kompetente myndighed udtrykkeligt har givet tilladelse til at anvende dem til et specificeret andet formål, hvis sådanne oplysninger og bevismidler i henhold til denne parts lovgivning under lignende omstændigheder kan anvendes til lignende formål. Disse personer kan udlevere oplysningerne i forbindelse med offentlige retssager eller retsafgørelser.

2. Oplysninger og bevismidler, som den anmodende part er kommet i besiddelse af i henhold til denne aftale, kan videregives til enhver part, hvis denne part er i færd med at gennemføre en undersøgelse, hvor samarbejde ikke er udelukket, eller hvis det er klart, at denne part med fordel kunne gennemføre en sådan undersøgelse.

   a) For så vidt angår bistand i forbindelse med de aktiviteter, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra a) og artikel 2, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), informerer den anmodende part den anmodede part om, til hvilken anden part i denne aftale og til hvilke formål oplysningerne vil blive fremsendt.

   b) For så vidt angår bistand i forbindelse med de aktiviteter, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra b) og artikel 2, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra b), kan den anmodende part videregive oplysninger og bevismidler til en anden part i denne aftale, hvis den anmodede part, der fremlægger oplysningerne, ikke udtrykkeligt modsætter sig det på det tidspunkt, hvor oplysningerne fremlægges.

   Videregivelsen af sådanne oplysninger må ikke tjene andre formål end dem, der er fastsat i aftalen.

3. Fremsendelse af oplysninger og bevismidler, der er tilvejebragt i overensstemmelse med denne aftale, fra en part til en eller flere andre parter, kan ikke påklages over for den oprindeligt anmodede part.

4. En part, til hvem der er fremsendt oplysninger eller bevismidler i overensstemmelse med stk. 2, overholder de begrænsninger i brugen heraf, som den anmodede part pålægger den part, der først anmodede om fremsendelsen.

5. Fremsendelse af oplysninger og bevismidler tilvejebragt i henhold til denne aftale, fra en part til et tredjeland, kræver en tilladelse fra den part, hvorfra oplysningerne eller bevismidlerne hidrører.

Artikel 6 - Fortrolighed

Den anmodende part kan anmode den anmodede part om at sørge for, at anmodningen og dens indhold behandles fortroligt, undtagen hvis dette er uforeneligt med at efterkomme anmodningen. Hvis den anmodede part ikke kan overholde fortrolighedskravene, giver den på forhånd den anmodende parts myndigheder meddelelse herom.

Afsnit II ADMINISTRATIV BISTAND

Kapitel 1 Generelle bestemmelser

Artikel 7 - Forhold til andre aftaler

Dette afsnit påvirker ikke

a) for så vidt angår bistand i forbindelse med de aktiviteter, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra a) og artikel 2, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), de bestemmelser, der finder anvendelse på gensidig retshjælp i straffesager eller mere omfattende forpligtelser på området administrativ bistand eller gunstigere bestemmelser i bilaterale eller multilaterale samarbejdsordninger mellem parterne, navnlig protokol 11 til EØS-aftalen om gensidig bistand i toldanliggender

b) for så vidt angår bistand i forbindelse med de aktiviteter, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra b) og artikel 2, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra b), de bestemmelser, der finder anvendelse på gensidig retshjælp i straffesager eller mere omfattende forpligtelser på området administrativ bistand eller gunstigere bestemmelser i bilaterale eller multilaterale samarbejdsordninger mellem parterne, navnlig aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Liechtenstein, der indeholder bestemmelser om foranstaltninger svarende til dem, der er fastsat i Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger[21].

Artikel 8 - Omfanget af den administrative bistand

1. Parterne yder hinanden gensidig bistand til bekæmpelse af de ulovlige aktiviteter, der er omfattet af denne aftale, navnlig ved at forebygge og afsløre transaktioner, andre handlinger og undladelser, der er i strid med den relevante lovgivning, og ved at gennemføre efterforskning deraf.

2. Den bistand, der fastlægges ved dette afsnit, gælder enhver af parternes kompetente administrative myndigheder, når disse handler inden for rammerne af artikel 2 og som led i udøvelsen af administrative undersøgelsesbeføjelser eller beføjelser vedrørende strafferetlig forfølgelse, herunder når disse myndigheder udøver deres beføjelser efter anmodning fra retlige myndigheder.

   Hvis en strafferetlig undersøgelse foretages af eller under ledelse af en retlig myndighed, er det denne myndighed, der bestemmer, om anmodninger om gensidig bistand eller samarbejde i forbindelse hermed skal indgives på grundlag af de relevante bestemmelser om gensidig retshjælp i straffesager eller på grundlag af dette afsnit.

---

[21] EUT L 379 af 24.12.2004, s. 84.

Artikel 9 - Forældelsesfrister

For at afgøre, om oplysninger eller anden bistand i medfør af dette afsnit kan fremlægges/ydes som svar på en anmodning, anvender den anmodede part de forældelsesfrister, der finder anvendelse i medfør af den anmodende parts lovgivning i stedet for den anmodede parts forældelsesfrister.

Artikel 10 - Kompetence

Parternes myndigheder anvender dette afsnits bestemmelser inden for rammerne af den kompetence, de har i medfør af deres lands nationale lovgivning. Intet i dette afsnit kan fortolkes som en ændring af den kompetence, der efter nationale bestemmelser er tillagt parternes myndigheder som defineret i dette afsnit.

De handler, som om de handlede på egne vegne eller på anmodning af en anden myndighed hos samme part. De udnytter med henblik herpå alle de retlige beføjelser, de har i henhold til deres nationale lovgivning, for at efterkomme anmodningen.

Artikel 11 - Begrænsninger i udvekslingen af oplysninger

1. Administrativ bistand i forbindelse med de aktiviteter, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra b), medfører ikke for den part, der anmodes om oplysninger, en forpligtelse til at udføre undersøgelser eller meddele oplysninger, hvis det er i strid med den pågældende parts lovgivning eller kompetente administrative myndigheds administrative praksis at udføre sådanne undersøgelser eller indsamle de ønskede oplysninger. I sådanne tilfælde kan det afvises at fremlægge oplysninger, hvis det vil føre til videregivelse af en erhvervsmæssig, industriel eller faglig hemmelighed eller en fremstillingsmetode, eller hvis fremlæggelsen af oplysningerne vil være i strid med artikel 4, eller en parts kompetente myndighed kan afslå at videregive oplysninger, hvis den anmodende part af retlige eller faktiske grunde ikke er i stand til at stille samme type oplysninger til rådighed.

2. En part må ikke afvise en anmodning om administrativ bistand i form af en udveksling af oplysninger, udelukkende fordi oplysningerne indehaves af en bank, et andet finansieringsinstitut, en forvalter eller en person, der handler som repræsentant eller betroet person, eller fordi oplysningerne vedrører en persons ejerskabsinteresser, og heller ikke hvis oplysningerne allerede er tilgængelige for dens kompetente administrative myndigheder.

Artikel 12 - Proportionalitet

Den anmodede parts myndighed kan afvise en anmodning om samarbejde, når det klart fremgår, at

a) antallet og arten af anmodninger fra den anmodende part i en bestemt periode pålægger den anmodede parts myndighed uforholdsmæssigt store administrative byrder

b) den anmodende parts myndighed ikke har udtømt de sædvanlige informationskilder, som den alt efter omstændighederne kunne have brugt til at få de ønskede oplysninger uden risiko for at hindre opnåelsen af det ønskede resultat.

Artikel 13 - Centrale tjenester

1. Hver part udpeger den eller de centrale tjenester, der har kompetence til at behandle anmodninger om administrativ bistand i medfør af dette afsnit.

   Disse tjenester henvender sig til enhver administrativ myndighed, der har kompetence til at yde den bistand, der anmodes om.

2. De centrale tjenester kommunikerer direkte med hinanden indbyrdes.

3. De centrale tjenesters virke udelukker ikke et direkte samarbejde mellem parternes øvrige myndigheder med kompetence inden for denne aftales anvendelsesområder, navnlig i hastetilfælde. De centrale tjenester informeres om enhver foranstaltning, hvor der finder et sådant direkte samarbejde sted.

4. Parterne meddeler, i forbindelse med den i artikel 41, stk. 2, nævnte meddelelse, hvilke tjenester der betragtes som centrale tjenester i medfør af denne artikel.

Kapitel 2 Bistand efter anmodning

Artikel 14 - Anmodning om oplysninger

1. Efter anmodning fra den anmodende parts myndighed meddeler den anmodede parts myndighed, inden for denne aftales anvendelsesområde, førstnævnte myndighed enhver oplysning, som den selv eller samme parts øvrige myndigheder er i besiddelse af, og som gør det muligt for førstnævnte myndighed at forebygge, afsløre, efterforske og straffe de ulovlige aktiviteter, som aftalen finder anvendelse på, og enhver oplysning, som er nødvendig for inddrivelsen af en fordring. Den anmodede parts myndighed foretager enhver administrativ undersøgelse, der er nødvendig for at opnå disse oplysninger.

2. I forbindelse med meddelelsen af oplysninger vedlægges der rapporter og andre dokumenter, eller bekræftede kopier eller uddrag af disse rapporter eller dokumenter, der ligger til grund for de meddelte oplysninger, og som den anmodede parts myndigheder i forvejen var i besiddelse af, eller som er udarbejdet eller fremskaffet med henblik på at efterkomme anmodningen om oplysninger.

3. Efter aftale mellem den anmodende parts myndighed og den anmodede parts myndighed kan embedsmænd, der er bemyndiget hertil af førstnævnte myndighed, efter nærmere anvisning fra den anmodede parts myndighed, i dennes kontorer få adgang til de dokumenter og oplysninger som omhandlet i stk. 1, som denne parts myndigheder er i besiddelse af, og som vedrører nærmere bestemte ulovlige aktiviteter, der falder ind under denne aftales anvendelsesområde. De pågældende embedsmænd kan tage kopi af denne dokumentation.

4. Det blandede udvalg, der er nedsat i overensstemmelse med artikel 38, fastsætter de frister, inden for hvilke den anmodede parts myndighed skal bekræfte modtagelsen af en anmodning til den anmodende parts myndighed, og om nødvendigt informere den anmodende parts myndighed om mangler ved anmodningen, eller om den er stødt på hindringer for at fremlægge oplysningerne, eller den afslår at fremlægge oplysningerne.

Artikel 15 - Anmodninger om overvågning

Efter anmodning fra den anmodende myndighed skal den anmodede parts myndighed så vidt muligt sikre overvågning vedrørende varehandel, der er i strid med den i artikel 2, stk. 1, litra a), nævnte lovgivning. Denne overvågning kan vedrøre personer, om hvem der er alvorlig grund til at antage, at de har deltaget eller deltager i udførelsen af sådanne ulovlige aktiviteter eller træffer forberedelser med henblik på at gøre det, og den kan endvidere vedrøre steder, transportmidler og varer, der har sammenhæng med disse aktiviteter.

Artikel 16 - Forkyndelse og postforsendelse

1. Efter anmodning fra den anmodende parts myndighed skal den anmodede parts myndighed, under iagttagelse af den anmodede parts nationale regler, lade alle instrumenter eller afgørelser, der hidrører fra den anmodende parts kompetente myndigheder, og som falder ind under denne aftales anvendelsesområde, forkynde for adressaten eller foranledige en sådan forkyndelse.

2. I anmodninger om forkyndelse, hvori formålet med det instrument eller den afgørelse, der skal forkyndes, specificeres adressatens navn og adresse sammen med alle andre oplysninger, der kan lette identifikationen af adressaten og ledsages af en oversættelse på den anmodede parts officielle sprog eller på et for den part acceptabelt sprog. Den anmodede myndighed informerer straks den anmodende myndighed om svaret på anmodningen om forkyndelse og navnlig datoen for forkyndelsen af afgørelsen eller instrumenter for adressaten.

3. Parterne kan sende forkyndelsesdokumenter og anmodninger om oplysninger og dokumenter direkte til personer med ophold på den anden parts område. Hvis forkyndelsesdokumenterne og anmodningerne om oplysninger sendes til de aktører, der er omfattet af tredje og fjerde led i artikel 2, stk. 1, litra a), og som har ophold på den anden parts område, kan disse personer svare herpå og fremlægge de relevante dokumenter og oplysninger i den form, der er fastsat i de regler og ordninger, i medfør af hvilke midlerne blev ydet.

4. Intet i aftalen må fortolkes således, at en parts forkyndelse af dokumenter i henhold til dens nationale lovgivning er ugyldig.

Artikel 17 - Anmodninger om undersøgelser

1. Efter anmodning fra den anmodende part foretager eller foranlediger den anmodede part passende undersøgelser vedrørende transaktioner eller adfærd, der udgør ulovlige aktiviteter således som omhandlet i nærværende aftale, eller som giver den

anmodende parts myndighed begrundet mistanke om, at sådanne ulovlige aktiviteter har fundet sted.

2. Den anmodede part gør brug af alle de undersøgelsesmidler, der står til rådighed inden for dens retsorden, på de vilkår, som ville gælde, hvis den gjorde brug af disse midler som led i handlinger, den udførte på egne vegne eller efter anmodning fra en anden intern retlig myndighed, herunder ved de retlige myndigheders mellemkomst eller om nødvendigt med tilladelse fra disse.

   Denne bestemmelse berører ikke den pligt til samarbejde, som økonomiske beslutningstagere har i henhold til artikel 19.

   Den anmodede parts myndighed meddeler den anmodende parts myndighed resultaterne af disse undersøgelser. Artikel 14, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

3. Den anmodede parts myndighed udvider bistanden til at omfatte alle omstændigheder, genstande og personer, der har klar forbindelse med genstanden for anmodningen om bistand, uden at der er behov for en supplerende anmodning. I tvivlstilfælde tager den anmodede parts myndighed først kontakt med den anmodende parts myndighed.

Artikel 18 - Tilstedeværelse af embedsmænd bemyndiget af den anmodende parts myndighed

1. Efter aftale mellem den anmodende parts myndighed og den anmodede parts myndighed kan embedsmænd udpeget af førstnævnte myndighed være til stede under de administrative undersøgelser, der er omhandlet i foregående artikel. Denne tilstedeværelse kræver ikke samtykke fra den person eller erhvervsdrivende, som undersøgelsen drejer sig om.

2. Embedsmænd fra den anmodede parts myndighed leder under hele forløbet undersøgelserne. Embedsmændene fra den anmodende parts myndighed må ikke på eget initiativ udøve de beføjelser, der er tillagt embedsmænd fra den anmodede parts myndighed.

   De har dog adgang til samme lokaler og samme dokumenter som embedsmændene fra den anmodede parts myndighed, ved disses mellemkomst og udelukkende til brug for den igangværende undersøgelse.

3. Der kan knyttes betingelser til en sådan tilladelse.

4. Oplysninger, som meddeles den anmodende parts myndighed, kan ikke anvendes som bevismiddel, før der er givet tilladelse til overførsel af aktstykker vedrørende gennemførelsen.

Artikel 19 - Pligt til at samarbejde

De erhvervsdrivende er forpligtede til at samarbejde om udførelsen af anmodningen om administrativ bistand, ved at give adgang til deres lokaler, deres transportmidler og deres dokumenter og ved at meddele alle relevante oplysninger. Den anmodende part kan anmode den anmodede part om at tvangsfuldbyrde udførelsen af denne pligt inden for de

begrænsninger, der er fastsat i den anmodede parts nationale lovgivning for undersøgelser af samme art, der udføres af dens administrative myndigheder, og som har til formål at sikre, at lovgivningen overholdes.

Artikel 20 - Bistandsanmodningernes form og indhold

1. Anmodninger om bistand fremsættes skriftligt. De vedlægges den dokumentation, som er nødvendig for at efterkomme dem.

   I hastetilfælde accepteres mundtlige anmodninger, men de skal bekræftes skriftligt så hurtigt som muligt.

2. Anmodningerne ledsages af følgende oplysninger:

   a) den anmodende myndighed

   b) den ønskede foranstaltning

   c) formål med og begrundelse for anmodningen

   d) relevante love, regler og andre retsinstrumenter

   e) så nøjagtige og udtømmende oplysninger som muligt om de fysiske eller juridiske personer, der er genstand for undersøgelserne

   f) et sammendrag af sagsomstændighederne, undtagen i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 16.

3. Anmodningerne fremsættes på et af den anmodede parts officielle sprog eller på et sprog som denne part kan acceptere.

4. Ukorrekte eller ufuldstændige anmodninger kan rettes eller suppleres. Der kan i mellemtiden træffes foranstaltninger, der er nødvendige af hensyn til anmodningen.

5. Anmodninger stilet til myndigheder, der ikke er kompetente, videregives straks af disse til den kompetente myndighed.

Artikel 21 - Oplysningernes anvendelse

1. De indsamlede oplysninger anvendes udelukkende til de formål, der er dækket af denne aftale. Hvis en part anmoder om at anvende sådanne oplysninger til andre formål, skal den på forhånd indhente skriftligt samtykke hertil fra den myndighed, der har leveret oplysningerne. Anvendelsen af dem er underlagt de begrænsninger, som denne myndighed fastsætter.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for anvendelse af oplysningerne som led i retlige eller administrative procedurer indledt som følge af ikke-overholdelse af den lovgivning, som anmodningen om administrativ bistand vedrører, hvis de samme bistandsmidler ville være til rådighed i forbindelse med sådanne procedurer. Den parts kompetente myndighed, som har givet disse oplysninger, underrettes straks herom.

3. Parterne kan i deres retsbøger, rapporter og vidneerklæringer og i retssager indbragt for domstolene, som bevismidler anvende oplysninger og dokumenter, der er tilvejebragt i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale.

Kapitel 3 Særlige former for samarbejde

Artikel 22 - Fælles aktioner

1. I forbindelse med vareimport, -eksport og -transit kan parterne, når transaktionernes omfang og de deraf følgende risici vedrørende de involverede afgifter og tilskud vil kunne medføre betydelige tab for parternes budgetter, enes om at gennemføre fælles grænseoverskridende operationer med henblik på forebyggelse og forfølgelse af de ulovlige aktiviteter, der falder ind under denne aftales anvendelsesområde.

2. Det er den centrale tjeneste eller en af denne udpeget tjeneste, der har kompetence til at forestå koordineringen og planlægningen af de grænseoverskridende operationer.

3. Hvis en eller flere skattepligtige personers skattemæssige situation er af fælles eller supplerende interesse for parterne, kan de enes om at gennemføre samtidig kontrol på deres eget område med henblik på at udveksle de således indhentede oplysninger, når dette forekommer mere effektivt end kontrol gennemført af den ene part alene.

Artikel 23 - Fælles efterforskningshold

1. Myndighederne i flere parter kan efter fælles overenskomst oprette et fælles særligt efterforskningshold hjemmehørende i en af parterne.

2. Efterforskningsholdet udfører vanskelige efterforskningsopgaver, der kræver indsætning af betydelige aktionsmidler, og koordinerer fælles aktioner.

3. Deltagelse i et sådant efterforskningshold giver ikke repræsentanterne for den parts myndigheder, hvoraf det er sammensat, beføjelse til at intervenere på den parts område, hvor efterforskningen udføres.

4. Når en parts embedsmænd udfører opgaver på en anden parts område og ved deres aktion forvolder skade, sørger den medlemsstat, på hvis område skaden er forvoldt, for erstatning for skaden i overensstemmelse med sin nationale lovgivning på samme måde, som hvis skaden var forvoldt af dens egne embedsmænd. Den pågældende part modtager fuld erstatning fra den part, hvis embedsmænd har forvoldt skaden, for de beløb, den har udbetalt til de skadelidte eller andre berettigede personer eller institutioner.

5. Uanset forpligtelsen til at sørge for erstatning for skader i henhold til stk. 4, andet punktum, giver hver part i det i stk. 4, første punktum, nævnte tilfælde afkald på at kræve skadeserstatning fra en anden part, dog med forbehold af dens eventuelle rettigheder over for tredjemand.

6. Under gennemførelsen af aktionerne sidestilles embedsmænd, der udfører opgaver på en anden parts område, med denne parts egne embedsmænd for så vidt angår overtrædelser, som de bliver ofre for eller selv begår.

Kapitel 4 Inddrivelse

Artikel 24 – Inddrivelse

1. Efter anmodning fra den anmodende part foretager den anmodede part inddrivelse af fordringer, der falder ind under denne aftales anvendelsesområde, som om der var tale om dens egne fordringer.

2. En anmodning om inddrivelse af en fordring skal ledsages af et officielt eksemplar eller en bekræftet kopi af det dokument, der hjemler ret til eksekution ("Vollstreckungstitel"), og som er udstedt af den anmodende part, og i givet fald af originaldokumentet eller en bekræftet kopi af andre dokumenter, der er nødvendige for inddrivelsen.

3. Den anmodede part træffer de nødvendige retsbevarende foranstaltninger for at sikre inddrivelsen af en fordring.

4. Den anmodede parts myndighed overfører til den anmodende parts myndighed et beløb svarende til den fordring, som den har inddrevet. Efter aftale med den anmodende part kan den fratrække en procentdel svarende til de administrationsomkostninger, den har afholdt.

5. Uanset stk. 1 nyder de fordringer, der skal inddrives, ikke nødvendigvis godt af de samme privilegier som tilsvarende fordringer opstået hos den anmodede part.

Afsnit III GENSIDIG RETSHJÆLP

Artikel 25 - Forhold til andre aftaler

1. Bestemmelserne i dette afsnit har til formål at supplere den europæiske konvention af 20. april 1959 om gensidig retshjælp i straffesager og konventionen af 8. november 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold og skal lette parternes anvendelse af disse konventioner.

2. Dette berører ikke anvendelsen af de gunstigere bestemmelser i bilaterale eller multilaterale aftaler mellem parterne.

Artikel 26 - Procedurer, hvor der ydes gensidig retshjælp

1. Der ydes gensidig retshjælp, når en af følgende situationer opstår:

   a) ved retsforfølgning for handlinger, der ifølge en eller begge parters nationale ret betragtes som overtrædelser af bestemmelser, som kan afgøres af administrative myndigheder, hvis afgørelser kan indankes for en domstol med kompetence i straffesager

   b) i civile søgsmål anlagt i forbindelse med straffesager, så længe kriminalretten endnu ikke har truffet endelig afgørelse i straffesagen

   c) ved overtrædelser, der kan indebære et ansvar for en juridisk person i den anmodende part.

2. Der ydes ligeledes gensidig retshjælp med henblik på undersøgelser og procedurer, der sigter mod beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet af sådanne overtrædelser og af de redskaber, der er anvendt til at begå dem.

Artikel 27 - Videresendelse af anmodninger

1. Anmodninger, der fremsættes i henhold til dette afsnit, forelægges af den anmodende parts myndighed enten gennem en kompetent central myndighed i den anmodede part eller direkte for den parts myndighed, der har kompetence til at efterkomme anmodningen fra den anmodende part. Den anmodende parts myndighed og eventuelt den anmodede parts myndighed sender til orientering en kopi af anmodningen til deres respektive centrale myndigheder.

2. Alle dokumenter vedrørende anmodningen eller dens efterkommelse kan sendes ad samme kanaler. Disse eller i det mindste en kopi heraf skal sendes direkte til den anmodende parts myndighed.

3. Hvis den parts myndighed, som modtager anmodningen, ikke har kompetence til at yde den ønskede hjælp, videresender den omgående anmodningen til den kompetente myndighed.

4. Fejlbehæftede eller ufuldstændige anmodninger behandles, hvis de indeholder de elementer, der er nødvendige for at kunne efterkomme dem, og berigtiges så senere af den anmodende parts myndighed. Den anmodede parts myndighed gør den anmodende parts myndighed opmærksom på fejlene og giver den en frist til at berigtige dem.

   Den anmodede parts myndighed sender omgående den anmodende parts myndighed enhver anden oplysning, der vil sætte denne i stand til at supplere sin anmodning eller udvide den til at omfatte andre foranstaltninger.

5. Parterne meddeler i forbindelse med den i artikel 41, stk. 2, nævnte meddelelse, hvilke tjenester der betragtes som kompetente centrale tjenester i medfør af denne artikel.

Artikel 28 - Postforkyndelse

1. Som hovedregel sender parterne i forbindelse med procedurer vedrørende ulovlige aktiviteter som omhandlet i denne aftale procedureakter direkte pr. post til personer, der befinder sig på den anden parts område.

2. Hvis den parts myndighed, som dokumenterne hidrører fra, udtrykkeligt ved eller har grund til at antage, at adressaten kun kender et andet sprog, skal dokumenterne, eller i det mindste de vigtigste passager heri, ledsages af en oversættelse til dette andet sprog.

3. Den parts myndighed, der sender anmodningen, gør modtageren opmærksom på, at myndigheden ikke direkte kan gennemføre tvang eller sanktioner på den anden parts område.

4. Alle proceduredokumenter skal ledsages af anmærkning om, at modtageren kan få oplysning om sine rettigheder og forpligtelser i forbindelse med det pågældende dokument ved at rette henvendelse til den myndighed, der er anført i noten.

Artikel 29 - Midlertidige foranstaltninger

1. Den anmodede parts kompetente myndighed kan inden for de grænser, der sættes af dens nationale lovgivning og dens respektive beføjelser, og efter anmodning fra den anmodende part, beordre de foreløbige foranstaltninger gennemført, der er nødvendige for at opretholde en eksisterende situation, beskytte truede retlige interesser eller bevare bevismidler, forudsat at anmodningen om gensidig retshjælp ikke forekommer klart uantagelig.

2. Der vil i forebyggelsesøjemed blive beordret indefrysning og beslaglæggelse af udbyttet af de overtrædelser, der anmodes om hjælp til, og det samme gælder de redskaber, der er anvendt i den forbindelse. Hvis udbyttet af en overtrædelse helt eller delvis er forsvundet, kræves de samme foranstaltninger i forhold til goder, der befinder sig på den anmodede parts områder, og som svarer til værdien af det pågældende udbytte.

Artikel 30 - Den anmodende parts myndigheders tilstedeværelse

1. Den anmodede part kan efter anmodning fra den anmodende part give repræsentanter for sidstnævnte parts myndigheder tilladelse til at deltage i efterkommelsen af anmodningen om gensidig retshjælp. Denne tilstedeværelse kræver ikke den berørte persons samtykke.

   Anmodninger om sådanne repræsentanters tilstedeværelse afvises ikke, når det er sandsynligt, at dette vil medføre, at efterkommelsen af anmodningen om bistand i højere grad svarer til den anmodende parts behov og derfor sandsynligvis vil fjerne behovet for supplerende anmodninger om bistand.

   Der kan knyttes betingelser til en sådan tilladelse.

2. Sådanne tilstedeværende personer har adgang til samme lokaler og samme dokumenter, som repræsentanterne for den anmodede parts myndighed, og de får adgang ved disses mellemkomst og udelukkende til brug for efterkommelsen af anmodningen om gensidig retshjælp. De kan især få lov til at stille eller stille forslag til spørgsmål og foreslå undersøgelser gennemført.

3. Denne tilstedeværelse må ikke medføre, at oplysninger udbredes til andre end de personer, der er bemyndiget hertil i henhold til stk. 1 og 2, i modstrid med tavshedspligten og den pågældende persons rettigheder. Oplysninger, som meddeles den anmodende parts myndighed, kan ikke anvendes som bevismidler, før afgørelsen om fremsendelse af aktstykkerne vedrørende gennemførelsen er blevet retskraftig.

Artikel 31 - Ransagning og beslaglæggelse

1. Parterne må ikke stille andre betingelser for at efterkomme retsanmodninger om ransagning og beslaglæggelse end følgende:

   a) den handling, der ligger til grund for anmodningerne, skal efter begge parters lovgivning kunne straffes med frihedsstraf eller en frihedsbegrænsende sikkerhedsforanstaltning af en varighed på mindst seks måneder, eller den skal efter den ene parts lovgivning kunne straffes tilsvarende og efter den anden parts lovgivning kunne afgøres som en overtrædelse af bestemmelser af administrative myndigheder, hvis afgørelse kan indankes for en domstol med kompetence i straffesager.

   b) Efterkommelsen af anmodningen skal være forenelig med den anmodede parts lovgivning.

2. Liechtenstein efterkommer også anmodninger med henblik på ransagning eller beslaglæggelse i forbindelse med forhold, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra a), når den handling, der ligger til grund for anmodningen, er strafbar efter Liechtensteins lovgivning som skatteunddragelse, og den anmodende part ligeledes efterkommer sådanne anmodninger for samme type handlinger.

3. Anmodninger med henblik på ransagning og beslaglæggelse i forbindelse med hvidvaskning, jf. artikel 2, stk. 3, kan også efterkommes, forudsat at de aktiviteter, der ligger til grund, efter begge parters lovgivning kan straffes med frihedsstraf eller

en frihedsbegrænsende sikkerhedsforanstaltning af en varighed på mindst seks måneder.

Artikel 32 - Anmodninger om bankoplysninger og finansielle oplysninger

1. Hvis betingelserne i artikel 31 er opfyldt, efterkommer den anmodede part anmodningen om gensidig retshjælp vedrørende opnåelse og fremsendelse af bankoplysninger og finansielle oplysninger, herunder:

    a) identifikation af og oplysninger om bankkonti, der er åbnet i banker etableret på dens område, og som de af undersøgelsen omfattede personer er indehavere af, har fuldmagt til eller kontrollerer

    b) identifikation af og udførlige oplysninger om banktransaktioner og -operationer, der foretages fra, til eller via en eller flere bankkonti, eller som udføres af bestemte personer i en bestemt periode.

2. I det omfang, det er tilladt i henhold til den anmodede parts strafferetlige procedurebestemmelser for tilsvarende tilfælde på denne parts eget område, kan denne part beordre overvågning i en nærmere angivet periode af banktransaktioner foretaget fra, til eller via bankkonti eller udført af bestemte personer, og meddele den anmodende part resultatet heraf. Afgørelsen vedrørende overvågning af transaktioner og meddelelse af resultater træffes i hvert enkelt tilfælde af den anmodede parts kompetente myndigheder under behørig hensyntagen til denne parts nationale lovgivning. De nærmere bestemmelser i forbindelse med overvågningen aftales mellem den anmodende og den anmodede parts kompetente myndigheder.

3. Hver part træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at bankerne ikke meddeler den berørte bankkunde eller andre tredjemænd, at der gennemføres foranstaltninger efter anmodning fra den anmodende part, eller at en efterforskning er i gang, i en periode, der er begrænset til, hvad der er nødvendigt for ikke at kompromittere resultatet heraf.

4. Den anmodende parts myndighed skal i sin anmodning:

    a) angive, hvorfor den finder, at de ønskede oplysninger sandsynligvis vil være af væsentlig betydning for efterforskningen af lovovertrædelsen

    b) anføre, af hvilke årsager den formoder, at de relevante konti er åbnet i banker i den anmodede part, og så vidt muligt anføre, hvilke banker der er berørt

    c) medtage alle oplysninger, der kan gøre det lettere at efterkomme anmodningen.

5. En part kan ikke påberåbe sig bankhemmeligheden som begrundelse for at afvise ethvert samarbejde vedrørende en anmodning om gensidig retshjælp fra en anden part.

Artikel 33 - Kontrollerede leverancer

1. For så vidt angår bistand i forbindelse med de aktiviteter, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra a) og artikel 2, stk. 1, litra c) sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), påtager den kompetente myndighed i den anmodede part sig efter anmodning fra den anmodende parts myndighed at tillade kontrollerede leverancer på dens område som led i strafferetlig efterforskning af strafbare handlinger, som kan medføre udlevering.

2. Beslutninger om anvendelse af kontrollerede leverancer træffes i hvert enkelt tilfælde af den anmodede parts kompetente myndigheder under behørigt hensyn til dennes nationale ret.

3. Kontrollerede leverancer finder sted efter de procedurer, der er fastsat i den anmodede parts lovgivning. Beføjelsen til at handle og til at styre og kontrollere operationerne tilfalder sidstnævnte parts kompetente myndigheder.

Artikel 34 - Overdragelse med henblik på beslaglæggelse eller tilbagelevering

1. Den anmodede part kan på den anmodende parts anmodning, og uden at det påvirker tredjeparts rettigheder, når de er i god tro, stille genstande, dokumenter, pengemidler eller andre værdigenstande til rådighed for den anmodende part med henblik på at returnere dem til de retmæssige ejere. Den anmodede part kan ikke afslå at overdrage pengemidler med den begrundelse, at pengene svarer til en skatte- eller toldgæld.

2. Den anmodede part kan give afkald på at returnere genstande, dokumenter, pengemidler eller andre værdigenstande enten før eller efter at have overdraget dem til den anmodende part, hvis det derved vil være lettere at give disse genstande, dokumenter, pengemidler eller andre værdigenstand tilbage til den retmæssige ejer. De rettigheder, tredjepart i god tro har, påvirkes ikke heraf.

3. Hvis den anmodede part giver afkald på at overdrage genstande, dokumenter, pengemidler eller andre værdigenstande til den anmodende part, inden de er overdraget, udøver førstnævnte ingen sikkerhedsgivende ret eller anden regresret i medfør af skatte- og toldlovgivningen for så vidt angår disse artikler. Det forhold, at den anmodede part giver afkald på den i stk. 2 nævnte overdragelse påvirker ikke denne parts ret til at opkræve skatter og afgifter af den retmæssige ejer.

Artikel 35 - Fremskyndelse af den gensidige retshjælp

1. Den anmodede parts myndighed efterkommer anmodningen om gensidig retshjælp så hurtigt som muligt, idet den i videst muligt omfang tager hensyn til de procesfrister og andre frister, som den anmodende parts myndighed måtte have angivet. Denne begrunder fristerne.

2. Kan anmodningen ikke eller kun delvis efterkommes i overensstemmelse med den anmodende parts myndigheds krav, underretter den anmodede parts myndighed straks den anmodende parts myndighed herom og angiver, på hvilke betingelser anmodningen vil kunne udføres. De to myndigheder kan efterfølgende aftale, hvorledes anmodningen videre skal behandles, eventuelt ved at gøre den videre behandling betinget af, at ovennævnte betingelser opfyldes.

Hvis det kan forudses, at den frist for udførelsen af anmodningen, der er fastsat af den anmodende parts myndighed, ikke kan overholdes, og hvis det af den i stk. 1, andet punktum, nævnte begrundelse klart fremgår, at enhver forsinkelse i betydelig grad vil vanskeliggøre den retsforfølgning, der gennemføres af denne myndighed, oplyser den anmodede parts myndighed straks, hvor lang tid der skønnes nødvendig for at udføre anmodningen. Den anmodende parts myndighed meddeler straks, om anmodningen alligevel opretholdes. De to myndigheder kan efterfølgende aftale, hvorledes anmodningen videre skal behandles.

Artikel 36 - Anvendelse af oplysninger og bevismidler

De oplysninger og bevismidler, der fremsendes som led i den gensidige retshjælp, kan - foruden i den procedure, i forbindelse med hvilken retshjælpen er ydet - anvendes

a) i straffesager i den anmodende part mod andre personer, der har deltaget i udførelsen af den overtrædelse, i forbindelse med hvilken der blev ydet bistand, forudsat at den gensidige retshjælp også ville have været mulig for så vidt angår disse andre personer. I så tilfælde informerer den anmodende part den anmodede part om at anvende dem således

b) når de handlinger, der ligger til grund for anmodningen, udgør en anden overtrædelse, i forbindelse med hvilken der også bør ydes retshjælp

c) i forbindelse med procedurer, der tager sigte på beslaglæggelse af redskaber og udbytte fra overtrædelser, i forbindelse med hvilke der burde ydes retshjælp, og i sager om erstatning og renter i relation til de handlinger, i forbindelse med hvilke retshjælpen blev ydet.

Artikel 37 - Spontan fremsendelse

1. En parts retlige myndigheder kan, inden for de grænser, der sættes af den nationale ret og deres egne beføjelser, spontant fremsende oplysninger og bevismidler vedrørende de ulovlige aktiviteter, der er omfattet af aftalen, til en anden parts retlige myndigheder, når de finder, at de pågældende oplysninger eller bevismidler kunne være nyttige for den modtagende parts myndighed med henblik på indledning eller gennemførelse af undersøgelser eller procedurer, eller at disse oplysninger eller bevismidler kan få den nævnte myndighed til at forelægge en anmodning om gensidig retshjælp.

2. Den parts myndighed, der fremsender oplysningerne, kan i overensstemmelse med sin nationale lovgivning fastsætte betingelser for den modtagende parts myndigheds anvendelse af oplysningerne.

3. Alle parters myndigheder er bundet af disse betingelser.

AFSNIT IV AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 38 - Blandet udvalg

1. Der oprettes et blandet udvalg bestående af repræsentanter for parterne; udvalget har ansvaret for, at denne aftale anvendes korrekt. Med henblik herpå fremsætter det henstillinger og træffer afgørelse i de tilfælde, der er fastsat i aftalen. Det udtaler sig efter fælles overenskomst.

2. Det blandede udvalg fastsætter sin forretningsorden, der bl.a. skal indeholde nærmere bestemmelser om mødeindkaldelser, udpegning af udvalgets formand og fastlæggelse af dennes mandat.

3. Det blandede udvalg holder møde efter behov, dog mindst én gang om året. Hver part kan anmode om at få indkaldt til et møde.

4. Det blandede udvalg kan beslutte at nedsætte arbejds- eller ekspertgrupper, der kan bistå det med udførelsen af dets opgaver.

5. Det blandede udvalg kan træffe beslutning om tekniske tilpasninger for så vidt angår den fremtidige udvikling i forbindelse med gensidig administrativ bistand, hvis Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater er enedes om, at disse skal medtages i fællesskabsretten eller en EU-retsakt. Hvis en sådan beslutning først er bindende for en part, efter at denne har opfyldt sine forfatningsmæssige krav, træder beslutningen i kraft den første dag i den anden måned efter meddelelsen om, at de forfatningsmæssige krav er opfyldt, medmindre det blandede udvalg beslutter andet.

6. Hvis en part ønsker en ændring af denne aftale, forelægger den et forslag herom for det blandede udvalg, der så fremsætter henstillinger, navnlig med henblik på indledning af forhandlinger.

Artikel 39 - Bilæggelse af tvister

1. Hver part kan forelægge det blandede udvalg eventuelle tvister vedrørende fortolkning eller anvendelse af denne aftale, bl.a. når den mener, at en anden part gentagne gange ikke reagerer på de anmodninger om samarbejde, der stiles til den.

2. Det blandede udvalg bestræber sig på at bilægge tvisten så hurtigt som muligt. Det blandede udvalg skal have forelagt alle oplysninger, der er nødvendige for en indgående undersøgelse af situationen med henblik på at finde en acceptabel løsning. Med det formål undersøger det blandede udvalg alle muligheder, så denne aftale fortsat kan fungere tilfredsstillende.

Artikel 40 - Geografisk anvendelsesområde

Denne aftale gælder på den ene side for Fyrstendømmet Liechtensteins område, og på den anden side for de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse, og på de betingelser, der er fastsat i nævnte traktat.

Artikel 41 - Ikrafttræden

1. Denne aftale indgås for ubestemt tid.

2. Den ratificeres eller godkendes af parterne efter deres egne procedurer. Den træder i kraft den første dag i den anden måned efter den sidste meddelelse af ratifikations- eller godkendelsesinstrumenter.

3. Meddelelserne sendes til generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union, som er depositar for denne aftale.

4. Inden denne aftale træder i kraft kan hver part, samtidig med afgivelsen af den i stk. 2 nævnte meddelelse eller på et hvilket som helst senere tidspunkt, erklære, at den for sit vedkommende vil anvende aftalen i sine forbindelser med alle andre parter, der har afgivet samme erklæring. Sådanne erklæringer træder i kraft 90 dage efter modtagelsen af meddelelsen.

Artikel 42 - Opsigelse

Det Europæiske Fællesskab eller Fyrstendømmet Liechtenstein kan opsige denne aftale ved at give den anden part meddelelse om sin beslutning herom. Opsigelsen får virkning seks måneder efter modtagelsen af meddelelsen om opsigelsen.

Artikel 43 - Tidsmæssigt begrænset anvendelse

Bestemmelserne i denne aftale finder anvendelse på anmodninger:

a) for så vidt angår de aktiviteter, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra a), og artikel 2, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), vedrørende ulovlige aktiviteter, der er begået seks måneder efter undertegnelsen af aftalen og

b) for så vidt angår de aktiviteter, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra b), og artikel 2, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra b), vedrørende ulovlige aktiviteter, der er begået mindst ét år efter undertegnelsen af aftalen.

Artikel 44 - Udvidelse af aftalen til de nye EU-medlemsstater.

1. Enhver stat, der bliver medlem af Den Europæiske Union, kan, ved at give parterne skriftlig meddelelse herom, blive part i nærværende aftale.

2. Teksten til aftalen på den tiltrædende nye medlemsstats sprog, som udformet af Rådet for Den Europæiske Union, bliver autentisk på grundlag af en brevveksling

mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Liechtenstein. Den gælder som autentisk tekst, jf. artikel 45.

3. Denne aftale træder i kraft i forhold til enhver ny medlemsstat af Den Europæiske Union, som tiltræder den, 90 dage efter deponeringen af den pågældende stats tiltrædelsesinstrument eller på datoen for aftalens ikrafttræden, hvis denne endnu ikke er trådt i kraft ved udløbet af ovennævnte periode på 90 dage.

4. Hvis denne aftale endnu ikke er trådt i kraft ved meddelelsen af deres tiltrædelsesinstrument, finder artikel 41, stk. 4, anvendelse på de nye tiltrædende medlemsstater.

Artikel 45 - Autentiske tekster

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Underskrifter

Parternes fælleserklæringer

Parternes fælleserklæring vedrørende artikel 17, stk. 2

Parterne enes hermed om, at i aftalens artikel 17, stk. 2, omfatter udtrykket "undersøgelsesmidler" afhøring af personer, besøg og ransagninger i lokaler og transportmidler, kopiering af dokumenter, anmodninger om oplysninger og beslaglæggelse af genstande, dokumenter og værdigenstande.

Parternes fælleserklæring vedrørende artikel 18, stk. 2

Parterne enes hermed om, at aftalens artikel 18, stk. 2, andet afsnit, også medfører, at de, der til stede, navnlig kan få tilladelse til at stille spørgsmål og foreslå undersøgelser.

Parternes fælleserklæring vedrørende artikel 24

Parterne enes hermed om, at den anmodende parts myndigheder vil bekræfte, at deres anmodning vedrører en fordring, der falder inden for denne aftales anvendelsesområde. Reglerne vedrørende denne bekræftelse og bistand til inddrivelse vil blive vedtaget af det i artikel 38 omhandlede blandede udvalg.

Parternes fælleserklæring vedrørende artikel 31, stk. 2

Parterne bemærker, at "skatteunddragelse" i Liechtensteins lovgivning skal forstås som unddragelse af skat i medfør af artikel 75 i Liechtensteins lov af 16. juni 2000 om moms.

Parternes fælleserklæring vedrørende artikel 38, stk. 5

Parterne enes om, at en part kan forelægge det blandede udvalg relevante oplysninger om udviklingen i deres samarbejde med tredjelande, der er relevant for yderligere at bekæmpe svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for de offentlige finansielle interesser, som det blandede udvalg kan overveje med henblik på at forbedre samarbejdet mellem parterne.

Andre erklæringer:

Erklæring fra Liechtenstein om artikel 11, stk. 2

Uden for denne aftales anvendelsesområde erklærer Fyrstendømmet Liechtenstein, at det er parat til at forhandle om overordnede bilaterale aftaler med de medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab, der er villige hertil, om fjernelse af dobbeltbeskatning, hvori OECD's standard for udveksling af oplysninger indarbejdes, jf. artikel 26 i modeloverenskomsten vedrørende indkomst og formue, som OECD's komité for fiskale anliggender har godkendt den 1. juni 2004.

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

1. FORSLAGETS BETEGNELSE

Aftale om samarbejde mellem på den ene side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater og på den anden side Fyrstendømmet Liechtenstein om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser.

2. ABM/ABB-RAMME

Politikområder og dermed forbundne aktiviteter:

Afsnit 24 - Bekæmpelse af svig

Afsnit 14 - Beskatning og toldunion.

3. BUDGETPOSTER

3.1. Budgetposternes nummer og tekst (aktionsposter og dermed forbundne poster vedrørende teknisk og administrativ bistand (tidl. B..A-poster)):

3.2. Foranstaltningens og de finansielle virkningers varighed:

Fra Det Europæiske Fællesskabs, alle medlemsstaternes og Fyrstendømmet Liechtensteins ratificering.

3.3. Budgetoplysninger:

Ikke relevant

4. SAMMENFATNING AF RESSOURCERNE

4.1. Finansielle ressourcer

4.1.1. Sammenfatning af forpligtelsesbevillinger (FB) og betalingsbevillinger (BB)

Ikke relevant

4.1.2. Forenelighed med den finansielle programmering

- ☑ Forslaget er foreneligt med den gældende finansielle programmering.
- ☐ Forslaget kræver omprogrammering af det relevante udgiftsområde i de finansielle overslag.
- ☐ Forslaget kan kræve anvendelse af bestemmelserne i den interinstitutionelle aftale (dvs. fleksibilitetsinstrumentet eller revision af de finansielle overslag).

4.1.3. Finansielle virkninger på indtægtssiden

- ☑ Forslaget har ingen indflydelse på indtægterne
- ☐ Forslaget har finansielle virkninger - virkningerne for indtægterne er som følger:

4.2. Personaleressourcer (fuldtidsækvivalenter) (herunder tjenestemænd, midlertidigt ansatte og eksternt personale) – se nærmere under punkt 8.2.1.

Årlige behov	År n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 og ff.
Personaleressourcer i alt	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1

5. SÆRLIGE FORHOLD OG MÅL

5.1. Behov, der skal dækkes på kort eller lang sigt

Ingen særlige behov, der skal dækkes på kort eller lang sigt.

5.2. Merværdien af Fællesskabets engagement og forslagets sammenhæng med andre finansielle instrumenter og eventuel synergi

Fællesskabsmerværdien består i, at der skabes et mere effektivt retsgrundlag for det administrative og retlige samarbejde med Liechtenstein om bekæmpelse af svig, der påvirker Fællesskabets finansielle interesser, herunder moms- og toldsvig og hvidvaskning af udbyttet af aktiviteter.

5.3. Forslagets mål, forventede resultater og øvrige indikatorer set i forbindelse med ABM-rammen

De forventede resultater vedrører hovedsageligt mindskelsen af den potentielle risiko for indtægter og udgifter på Det Europæiske Fællesskabs budget gennem et øget samarbejde med Liechtenstein.

Kommissionens deltagelse i det blandede udvalg, der nedsættes i medfør af aftalens artikel 38, sikrer, at aftalen i praksis vil fungere uden problemer.

5.4. Gennemførelsesmetode (vejledende)

☑ ***Central forvaltning***

- ☑ Direkte af Kommissionen
- ☐ Indirekte ved delegation til:
  - ☐ Forvaltningsorganer
  - ☐ Organer oprettet af Fællesskaberne, jf. artikel 185 i finansforordningen
  - ☐ Nationale offentlige organer eller public service-organer

☐ ***Fælles eller decentral forvaltning***

- ☐ med medlemsstaterne
- ☐ med tredjelande

☐ ***Fælles forvaltning med internationale organisationer (angiv nærmere)***

Relevante bemærkninger: Hovedpåvirkningen af fællesskabsbudgettet er de administrative omkostninger, der løber op som følge af Kommissionens deltagelse i det blandede udvalg, der nedsættes i medfør af aftalens artikel 38.

6. OVERVÅGNING OG EVALUERING

6.1. Overvågningssystem

Der er i tilstrækkelig grad sikret overvågning som følge af mekanismerne i forbindelse med administrative udgifter til personale og tjenesterejser, der udvikler sig som følge af deltagelsen én gang om året i mødet i det blandede udvalg, der nedsættes i medfør af aftalens artikel 38.

6.2. Evaluering

6.2.1. Forudgående evaluering

Udgifterne vil være begrænset til udgifterne til tjenesterejser.

6.2.2. Forholdsregler efter en midtvejsevaluering eller efterfølgende evaluering (konklusioner, der kan drages af lignende tidligere erfaringer)

Som følge af begrænsningerne i udgifterne til tjenesterejser er der ikke planlagt en midtvejsevaluering/efterfølgende evaluering.

6.2.3. Regler for fremtidige evalueringer og deres hyppighed

Se punkt 6.2.2.

7. FORHOLDSREGLER MOD SVIG

Aftalen er en foranstaltning til bekæmpelse af svig.

8. RESSOURCER

8.1. Finansielle omkostninger i forbindelse med forslagets mål

Ikke relevant

8.2. Administrative udgifter

8.2.1. Personaleressourcer – antal og type

Stillingstyper		Personale til forvaltning af foranstaltningen ved brug af eksisterende og/eller yderligere ressourcer (**antal stillinger/fuldtidsækvivalenter**)					
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	År n+5
Tjeneste-mænd eller midlertidigt ansatte (XX 01 01)	A*/AD	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
	B*, C*/AST						

Personale, der finansieres over art. XX 01 02						
Andet personale, der finansieres over art. XX 01 04/05						
I ALT	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1

8.2.2. Opgavebeskrivelse

Et møde om året i det blandede udvalg, der er omhandlet i aftalens artikel 38, og når det er nødvendigt.

8.2.3. Kilde til personaleressourcer (vedtægtsomfattede)

☑ Stillinger, der i øjeblikket er afsat til forvaltningen af programmet, og som skal erstattes eller forlænges

☐ Stillinger, der er forhåndsallokeret i forbindelse med APS/FBF-proceduren for år n

☐ Stillinger, hvorom der skal ansøges i forbindelse med den næste APS/FBF-procedure

☐ Stillinger, som skal omfordeles under anvendelse af eksisterende ressourcer inden for den pågældende tjeneste (intern omfordeling)

☐ Stillinger, der er nødvendige i år n, men ikke forudset i APS/FBF-proceduren for det pågældende år

8.2.4. Andre administrative udgifter, der er medtaget i referencebeløbet (XX 01 04/05 – udgifter til administrativ forvaltning)

i mio. EUR (3 decimaler)

Budgetpost (nummer og betegnelse)	År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	År n+5 og ff.	I ALT
1. Teknisk og administrativ bistand (herunder personaleudgifter)							
Forvaltningsorganer							
Anden teknisk og administrativ bistand							
- *intern*							
- *ekstern*							
Teknisk og administrativ bistand i alt							

8.2.5. Udgifter til personaleressourcer og dermed forbundne udgifter, der ikke er medtaget i referencebeløbet

i mio. EUR (3 decimaler)

Arten af personaleressourcer	År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	År n+5 og ff.
Tjenestemænd og midlertidigt ansatte (XX 01 01)	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
Personale finansieret over artikel XX 01 02 (hjælpeansatte, nationale eksperter, kontraktansatte osv.) (oplys budgetpost)						
Samlede udgifter til personaleressourcer og dermed forbundne udgifter (IKKE medtaget i referencebeløbet)	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011

Beregning **– *tjenestemænd og midlertidigt ansatte***

Ikke relevant. 117 000 x 0,1 personale

Beregning **–** ***personale, der finansieres over art. XX 01 02***

Ikke relevant

8.2.6. Andre administrative udgifter, der ikke er medtaget i referencebeløbet

i mio. EUR (3 decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	År n+4	År n+5 og ff.	I ALT
XX 01 02 11 01 – Tjenesterejser	0,010 0,010	0,010 0,010	0,010 0,010	0,010 0,010	0,010 0,010	0,010 0,010	0,120
XX 01 02 11 02 – Møder og konferencer							
XX 01 02 11 03 - Udvalg	0,005	0,005	0,005	0,005	0,005	0,005	0,030
XX 01 02 11 04 – Undersøgelser og høringer							
XX 01 02 11 05 - Informationssystemer							
2. Andre forvaltningsudgifter i alt (24.010600.0201) **Fælles tiltag og fælles efterforskningshold**	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,120
3. Andre udgifter af administrativ karakter (angiv hvilke, herunder budgetpost)							
Administrative udgifter i alt, undtagen udgifter til personaleressourcer og dermed forbundne udgifter (IKKE medtaget i referencebeløbet)	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,270

Beregning **–** ***Andre administrative udgifter, der ikke er medtaget i referencebeløbet***

Udvalg: 1 møde om året med 3 deltagere fra OLAF og 3 fra andre generaldirektorater.

2 fælles tiltag om året.